

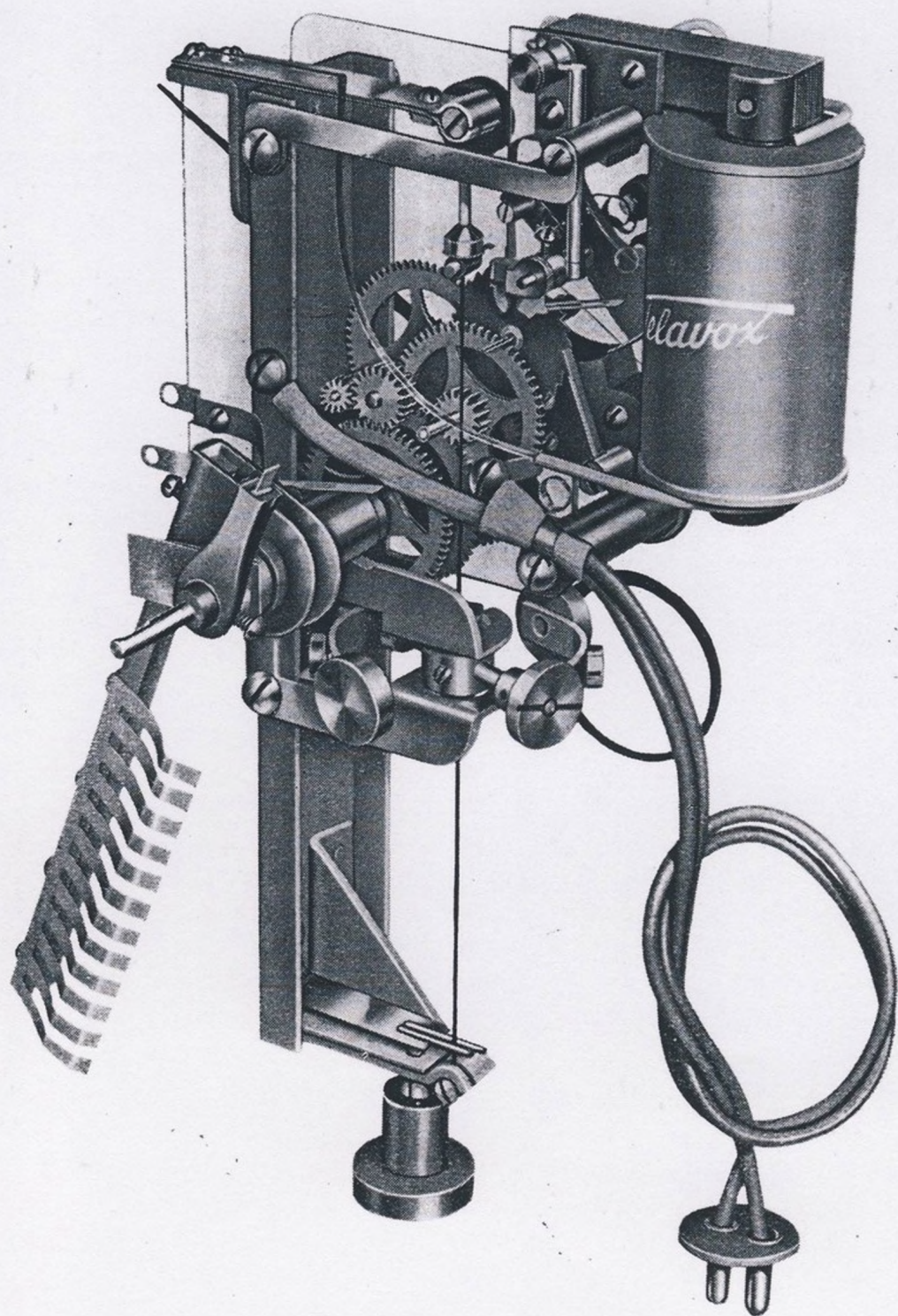

Fig. 1. Kontakturet, set bagfra, med aftaget Kontaktskive.

der. Det er disse Bimetalstrimler med deres Lodder, som sørger for Temperaturkompenseringen. Uanset om Temperaturen i Stuen falder til 10°C eller stiger til 35°C , vil Uret blive ved med at gaa rigtigt inden for 0,2 Sekunder pr. Time.

Uroens Svingninger vedligeholdes af en Elektromagnet, der paa Fig. 1 sidder foroven til højre og bærer Navnet Telavox. Foruden Uroen sidder der paa Staalstrengen, nær dennes øverste Fastgørelse, en Kontaktarm med en Finkontakt af Guld og en Grovkontakt af Sølv. Denne Kontakt-

Fig. 2. Paa Urets Bagside ses Kontaktskiven.

mekanisme er saaledes indrettet, at Kontaktslutningen sker over Guldkontakterne, men Afbrydningen over de grovere Sølvkontakter, som er selvrensende. Derved sikres en præcis Kontaktslutning, hvilket er afgørende baade for Urets Nøjagtighed og dets Driftssikkerhed.

Kontaktværket.

Medens Uret er af den gode gammeldags Slags, hvis lille Viser spadserer 2 Gange rundt i Døgnet, og saaledes ikke gør Forskel paa 5 Morgen og 5 Aften, noget vi andre unægtelig gør, er det nødvendigt, at Kontakturet retter sig efter

vore Skikke, og de er derfor indrettet med en Skive, der bestryges een Gang i et Døgn af en Timefinger.

Denne Kontaktskive er anbragt let tilgængelig paa Urets Bagside og er vist dels paa Fig. 2 (set udefra) og dels paa Fig. 3 (set fra Urets Indre). Kontaktskivens Opgave er ikke direkte at slutte Netspændingen til Brugsgenstanden, men kun at afgive en kortvarig Impuls, der faar et Relais til at

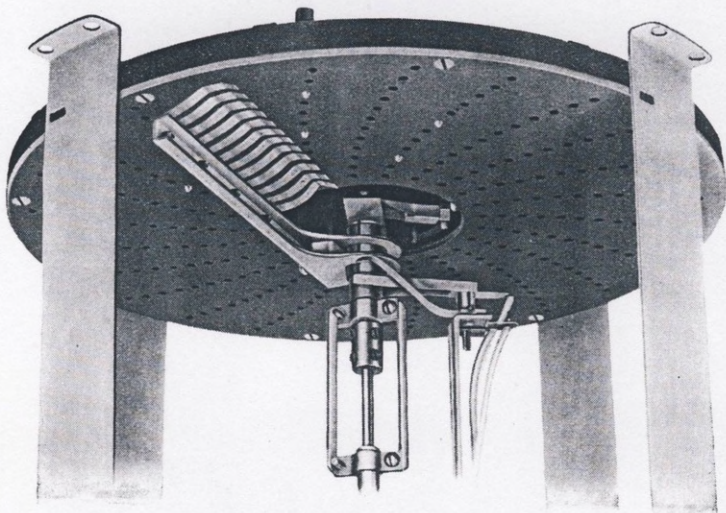

Fig. 3. Kontaktskiven, set fra Urets Indre.

foretage den endelige Strømslutning. Paa Fig. 2 ses det, at Kontaktskiven er en cirkulær Plade med en Masse Huller anbragt som Eger i et Hjul. Der er 24 Rækker Huller, der hvert svarer til sin bestemte Time fra Kl. 1 til Kl. 24. Hullerne er desuden beliggende paa koncentriske Cirkler, hvilket ogsaa fremgaar af Fig. 2, idet man ser Linier, der forbinder alle Huller, der ligger i samme Afstand fra Centrum. Den yderste Cirkels Huller svarer til »Kl. hel«. Den næstyderste Cirkels Huller svarer til »Kl. 5 Minutter over hel« o.s.v. indtil den inderste af de ialt 12 Cirkler, der svarer til »Kl. 55 Minutter over hel«. Hullerne inden for hver Cirkel er

elektrisk forbundet med hinanden. Cirklerne er, hvad der næppe ses helt tydeligt paa den lille Reproduktion, mærket med Minut-Tallene 0, 5, 10 . . . . 50, 55, og »Egerne« er tilsvarende mærket med Timetallene 1—24. Sætter man en Tap i den Ege, som er mærket med 19, og i det Hul, som er mærket 35, svarer Tappen altsaa til Tidspunktet Kl. 19,35.

»Minut-Cirklerne« er hver forbundet til sin af 12 Minut-Kontakter, der sidder rundt langs Yderkanten af den Fordybning, som ses paa Midten af Kontaktskiven paa Fig. 3. Rundt i denne Fordybning spadserer en Minut-Finger, der afføler Minutkontakterne, og som følger rundt med

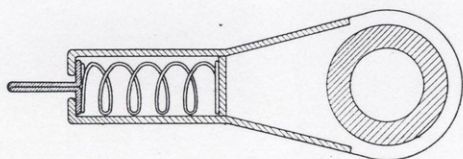

Fig. 4. Tværsnit af Minutfingeren.

Urets lange Viser. Vor ovennævnte Tap »19,35« vil altsaa blive affølt, hver Gang Klokken er 5 Minutter over halv, men naar Klokken er 19,35, vil Timefingeren, der ses baade paa Fig. 1 og paa Fig. 3. som en »Redekam« med 12 Tænder, samtidig slutte Kontakt med Tappen 19,35, der, som det ligeledes fremgaar af Fig. 3, naar igennem og danner en Forhøjning paa Kontaktpladens Bagside. Kl. 19,35 vil der derfor slutes Kontakt mellem Timefingeren og Minutfingeren, og vi skal senere i Forbindelse med Omskifterdiagrammet se, hvorledes denne Kontaktslutning udnyttes.

Minutfingeren er igen en Finesse. Af den kræves der, at den kun maa slutte Kontakt med en Minut-Kontakt i højst 30 Sekunder, Kontakten skal være usvigelig sikker, og endelig skal Minutfingeren kunne bevæges i begge Retninger, da man jo maa kunne stille paa Urets Visere, og Minutfingeren og Minutviseren sidder paa samme Aksel. Alle disse Fordringer tilfredsstilles af en meget fiks Konstruktion, som er vist skematisk paa Fig. 4. Kontaktorganet er en lille for-

sølvet Flig, der er sammenbukket, saa den danner et T, hvis Hoved holdes i Spænd mod Fingerens Skuldre af en lille Spiralfjeder. T'et kan derved give efter baade ind mod Centrum og til begge Sider.

Paa Fig. 5 er vist et Diagram over Kontaktværket i Batteriuret. Øverst til højre ser man en Slæbekontakt, som ligger an mod den Aksel, paa hvilken Timefingeren sidder. Bag Timefingeren ses 12 Cirkler, der repræsenterer de 12 ×

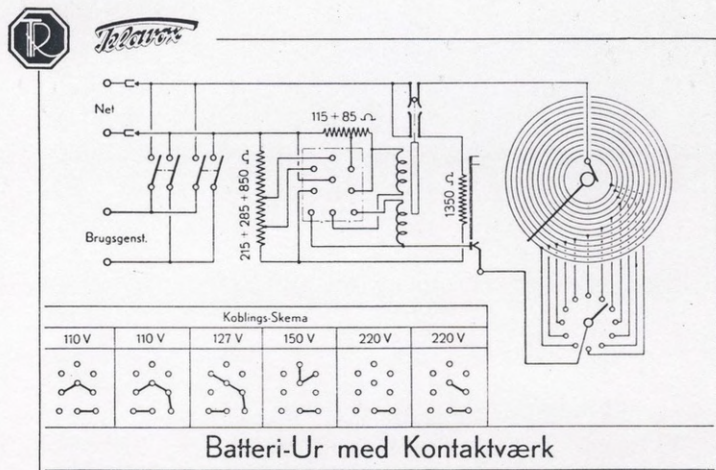

Fig. 5. Diagram for Kontaktværket til et Batteri-Ur.

24 Huller. Hver Cirkel er forbundet med sin Minutkontakt i en lille Cirkel nedenunder, og i denne vandrer Minutfingeren, der har Forbindelse til en Kontakt, som styres af en Bimetalstrimmel, paa hvilken der ligger en Varmevikling af Modstandstraad. Bimetalstrimmel-Kontakten er forbundet med en Bevikling paa et Relais, som over en Forlagsmodstand er forbundet med den ene af Netklemmerne foroven til venstre. Den anden Netklemme er forbundet med Timefingerens Slæbekontakt over en Omskifter, hvis Arm bevæges af Relaiset. Til venstre paa Diagrammet ses endelig to Afbrydere, af hvilke den ene er en almindelig Vippeafbryder, med hvilken man uden om Kontaktværket kan sætte Net-